

bekendt, og som det jo ogsaa er oplyst, gives der i Loven af 1880 ikke nogen som helst Hjemmel for, at Arbejder af den Art søges gennemført med den almindelige Tilslutning, som er nødvendig, for at der overhovedet kan siges at være sket Ret og Skel til alle Sider, og at navnlig alle de, der har Fordel af Anlægget, ogsaa kommer til at deltage i Omkostningerne ved dets Gennemførelse. Det ærede Medlem udtalte, at ogsaa ham havde det ved den første Gennemlæsning af Lovforslaget slaaet, at man her i nogen Grad paatvinger Kommunerne en ny Administrationsgren, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ogsaa, i hvert Fald til at begynde med, havde haft Indtryk af, at dette maaske ved dette Forslag skete i noget større Omfang, end det kunde siges at være nødvendigt. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem ikke er blevet staaende ved den Opfattelse af Sagen. Thi det er ganske rigtigt, at Kommunerne i visse Tilfælde kan løbe en pekuniær Risiko ved saadanne Anlæg, men den maa dog siges at være saare minimal, naar der gives dem Anvisning paa at sikre sig gennem forudstillet Depositum, at Tab overhovedet ikke kan lides, saafremt Interessentskabet ikke skulde blive til noget. Jeg vil ogsaa mene, at det maaske var rimeligt, om man, hvor der er Tale om Foretagender, som i visse Kommuner er af et saa betydeligt Omfang og kalder paa saa mangesidige Interesser, kunde give Kommunerne Ret til at godkende et saadant Anlægs Gennemførelse. Men at man skulde gaa saa vidt, at de ikke blot skal godkende, men ligefrem tage Bestemmelse om Dannelsen, ja, ikke nok dermed, men ogsaa, efter at saadan Bestemmelse er taget, skal foretage Forarbejderne, og at de skal føre et saa nøje Indseende med Interessentskabets hele Forretningsgang, som det fastsættes i Lovforslaget, det kan jeg dog ikke finde rimeligt, og jeg udtaler igen min Frygt for, at det i adskillige Tilfælde vil kunne bevirke, at man vejer alle disse Ulemper for Kommunalbestyrelserne mod den Fordel, det for enkelte Lodsejere kan være at faa et saadant Interessentskab dannet, og at Kommunalbestyrelserne, alle Hensyn i øvrigt tagne i Betragtning, viser sig afvisende overfor Ønsker af den Art. Jeg vil derfor meget anbefale, at man i højere Grad, end Tilfældet er gennem dette Lovforslag, overlader Sagens Fremme til Selvstyret indenfor de Kredse, hvor man er saa stærkt interesseret i disse Spørgsmaal, og jeg vil gerne lægge det høje Tryk

paa Sinde, at man virkelig søger dette Forslag fremmet snarest muligt, saaledes at Dannelsen af disse Interessentskaber snarest muligt kan komme i Gang, ikke mindst under Hensyn til de ret betydelige Forarbejder, der allerede er gjort paa Sydlølland med den Hensigt at foretage den meget omfattende Udtørring af Egnene omkring Rødby Fjord og Egnene ved Nakskov indre Fjord. Thi Forholdet er i Virkelighed en det, at de interesserede Lodsejere, der har foretaget meget betydelige Forarbejder og staaer i Forskud, som er fordelt paa enkelte Hænder, med ret betydelige Beløb, er kørt saaledes fast, at yderligere Fremme af denne for dem saa vigtige Sag ikke kan ske, før en Lov som den her foreliggende gør det muligt, at alle interesserede Lodsejere kan tvinges ind under Udgifterne til de Foranstaltninger, her er Tale om. Jeg vil derfor endnu en Gang alvorligt anmode om denne Sags hurtige Fremme, og jeg vil føje til et Ønske om, at den maa blive fremmet saaledes, at Selvstyret faar det, der efter min Mening i dette Tilfælde kan tilkomme det, og at Kommunalbestyrelserne ikke saa stærkt faar Haand i Hanke med disse Foretagender, som Lovforslaget, som det nu er forelagt, tilsigter. Og jeg vil endnu en Gang minde om, at om end man kan have noget at indvende mod den foreldede Maade, hvorefter indvendingerne og Overlandvæsenet paa hvilken Landvæsenessættes, ligger de nskommisionerne sammenfuldstændige Forvalts- og Haandsret over disse Sagers Fremme, i alt Fald saa længe de er i deres Vord, en, en Borgen for, at der ikke sker Uret til nogen Side, og at Interessentskaber af den Art i det hele taget kun søges dannet, hvor der er en virkelig dybtgaaende Trang i den videre Kreds til at faa saadanne Arbejder fremmet.

Hermed skal jeg endnu en Gang anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Piper: Det ærede Medlem, som nu talte, gik ud fra, at jeg havde udtalt Forundring over, at Loven af 1880 ikke havde krævet raade Bod paa de her omhandlede Forhold. Jeg maa gøre opmærksom paa, at jeg slet ikke har udtalt nogen saadan Forundring.

Kragh: Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at det undrede ham, at man ikke ad Frivillighedens Vej eller ved Bestemmelserne i Loven af 1880 havde kunnet gennemføre saadanne Afvandingssager.